

AS HELLDAL & CO
Bakarvegen 2
5680 TYSNES

Saksbehandler, innvalgstelefon
Astrid Holte, 5557 2319

Tillatelse etter forurensningsloven til avfallsanlegg for jord og stein som ikke er forurenset i Klosterparken i Bjørnafjorden

Vi viser til søknad datert 19. desember 2024.

Vedtak

Statsforvalteren gir Klosterparken AS (selskap under etablering) v/stifterne AS Helldal & Co, heretter Klosterparken, tillatelse til forurensende virksomhet. Tillatelsen med krav og vilkår ligger vedlagt. Tillatelsen gjelder fra dags dato. Tillatelsen er gitt etter forurensningsloven § 11, jf. § 29 og 16.

Klosterparken skal betale et gebyr for Miljødirektoratets saksbehandling. Gebyret fastsettes til 137 000 kroner. Vedtaket om gebyr er gjort etter forurensningsforskriften § 39-4.

Frister

Innen 6 måneder etter driftsstart skal Klosterparken

- utarbeide akseptkriterium for turbiditet i kontinuerlige målinger på utslippsvann, jf. pkt. 5.4

Innen 1. mars hvert år skal Klosterparken

- rapportere til forurensningsmyndigheten, jf. pkt. 12

Senest 6 måneder før deponering skal opphøre skal Klosterparken

- legge frem en plan for endelig avslutning og etterdrift, jf. pkt. 4.4

Senest 2050 skal Klosterparken

- avslutte anlegget, jf. pkt. 1.1

Se også tillatelsen.

Kort om bakgrunnen for saken

Klosterparken AS (selskap under etablering) v/stifterne AS Helldal & Co har søkt om etablering av anlegg for gjenvinning og deponering av jord- og steinmasser som ikke er forurenset på Klosterparken i Bjørnafjorden kommune. Søknaden omfatter oppfylling av ca. 2 700 000 m³ rene masser og anlegg for knusing av stein, videreforedling og midlertidig lagring av stein og jordmasser i dalen mellom Langedalen og Lysekloster. Det er i søknaden estimert at anlegget til sammen vil motta 250 000 tonn jord og stein per år for gjenvinning og deponering. Reguleringsplanen legger opp til driftstid i 25 år fra oppstart. Det endelige deponiområdet omfatter et areal på omtrent 120 dekar. Etter at deponiet er avsluttet vil området tilbakeføres som LNF areal, og revegeteres med skog.

Søker ønsker å gjenvinne/foredle massene som kommer inn i størst mulig grad, og at de i prinsippet bare skal deponere masser som ikke er mulig å gjenvinne, enten på grunn av massens kvaliteter eller markedsmessige årsaker. Det er opplyst at masseforedling f.eks. kan være jordproduksjon, steinproduksjon, og i lengre horisont vasking av masser.

Søker har lagt opp til krav om at leverandørene skal deklare massene før mottak og at Klosterparken ved mottak skal kontrollere dette ved dokumentkontroll, visuell inspeksjon og stikkprøver for analyse. Urene masser skal avvises. Det er laget planer og rutiner for å sikre at massene ikke overskride normverdien, ikke fører til spredning av fremmede skadelige arter, og ikke inneholde synlig avfall.

Avstand fra anlegget til nærmeste nabo (Fjellanger Hundesenter og Lysekloster) er litt over 500 meter. Avstand til Lysekloster gård er nær 700 meter, og avstand til nærmeste private bebyggelse er nær 900 meter. Søker har vurdert at det vil bli lite problem med støv på grunn av lang avstand til naboer, og at trær/vegetasjon rundt hele området vil være dempende for støy og støv. Det er i søknaden opplyst at det ved jordforegling/produksjon kan forekomme lukt, men at anlegget ligger i et landbruksområde og at det ikke er ventet mer sjenerende lukt enn det er i området i dag.

I søknaden er det vist til dokumentasjon og vurderinger av naturmangfold, friluftsliv og landskap som er gjort i forbindelse med reguleringsplanprosessen.

Søker har vurdert at sammenlignet med andre alternative områder å kjøre overskuddsmasser til, gir Klosterparken en positiv effekt for klimagassutslipp.

Det er lagt opp til avskjæring av rent overvann. Forurenset overvann skal samles opp og renses i sedimenteringsanlegg som består av 2 basseng, og med utslipp til Sjøbøelva. Renseanlegget skal hindre sprengstoffrester og steinstøv i å komme i Langedalselva og seinere Sjøbøelva. I søknaden er prøvetakingsplan og kontrollplan for å overvåke eventuelle effekter av anlegget i Sjøbøelva beskrevet.

Rettslig utgangspunkt

Forurensningsloven

Når Statsforvalteren vurderer om tillatelse til forurensende virksomhet skal gis, og eventuelt på hvilke vilkår, skal vi legge vekt på de forurensningsmessige ulempene ved tiltaket sammenholdt med fordeler og ulemper tiltaket for øvrig vil medføre, jf. forurensningsloven § 11 siste ledd. I vurderingen vil vi særlig ta i betraktning i hvilken grad den omsøkte virksomheten er akseptabel sett i lys av forurensningslovens formål og retningslinjer i §§ 1 og 2.

Naturmangfoldloven

Etter naturmangfoldloven § 7 skal prinsippene i lovens §§ 8 til 12 legges til grunn som retningslinjer ved utøving av offentlig myndighet. Disse rettsprinsippene omfatter vurdering i forhold til kunnskapsgrunnlaget, «føre-var-prinsippet», samlet belastning, miljøforsvarlige teknikker og at kostnader bæres av tiltakshaver.

Vannforskriften

Vannforskriften inneholder forpliktende miljømål om at myndighetene skal sørge for at alle vannforekomster skal oppnå god kjemisk og økologisk tilstand innen 2021 med mindre det er gitt unntak med hjemmel i forskriften § 9 eller § 10.

Nasjonalt prioriterte stoffer

Miljødirektoratet har et mål om å kontinuerlig redusere utslipp av nasjonalt prioriterte stoffer med mål om at utslipp av slike stoffer blir stanset.

Statsforvalterens vurdering

Begrunnelse for vedtaket

Lovgrunnlag og myndighet

I to liknende saker i Østfold (Thorbjørnrød massedeponi for 1 200 000 m³ masser og Råde massedeponi for 615 000 m³ masser) avklarte Statsforvalteren i Oslo og Viken med Miljødirektoratet at tiltakene ikke skulle vurderes som enkelt disponering av masser, men som avfallsanlegg for ikke-forurensede jord og steinmasser, og at Statsforvalteren var myndighet. Dette på bakgrunn av at masse mottaket skulle motta overskuddsmasser fra flere ulike prosjekter og/eller aktører, og dermed driftes som et avfallsanlegg.

Klosteparken har søkt om mottak av ca. 250 000 tonn jord og stein per år for gjenvinning og deponering, og oppfylling av et massedeponi på 2 700 000 m³ masser. Massene skal tas imot fra ulike aktører og prosjekt over en periode på 25 år. Vi har på bakgrunn av dette vurdert at anlegget er et avfallsanlegg for jord og stein som ikke er forurenset, og at det utgjør en fare for forurensning både på grunn av omfanget, varigheten og at virksomheten har utslipp til Sjøbøelva. Vi har derfor konkludert med at anlegget må ha tillatelse etter forurensningsloven § 29, jf. §§ 11 og 16.

Forholdet til plan

Gjeldende reguleringsplan for området ble vedtatt 12. september 2024 (planID 4624_20220200). Området er regulert til gjenvinningsanlegg og massedeponi for oppfylling av om lag 2.700.000 m³ rene masser i dalen mellom Langedalen og Lysekloster. I reguleringsbestemmelsene er det satt rekkefølgekrav om at utslippstillatelse skal være godkjent før det blir gitt rammetillatelse.

Reguleringsbestemmelsene har en rekke miljøkrav, inkludert krav til at all håndtering av masser skal tilrettelegges for høyest mulig sorteringsgrad, slik at mest mulig av avfallet kan gjenbrukes, jf. avfallspyramiden. Videre er det krav til utarbeiding av drifts- og miljøoppfølgingsplan. Det er satt krav til avbøtende tiltak, slik som f.eks. avskjæringsgrøfter, sedimenteringsbasseng og spyling, for å sikre at det ikke skjer avrenning av sediment/partikler fra tiltaket som kan påvirke vassdraget negativt. Videre er det krav om at det i anleggsfasen skal tas jevnlig vannprøver for å overvåke innhold av ammoniakk i tråd med føringer i vannforskriften. Avbøtende tiltak for håndtering av avrenning og overvåtn skal være dimensjonert for endringer i klima, og det må etableres rutine for regelmessig vedlikehold slik at de fungerer optimalt. To år etter at oppstart, skal det gjennomføres

elektrisk fiske i Sjøbøelva, for å undersøke om tiltaket har påvirket aurebestanden i vassdraget. Ved mistanke om negative effekter på fisk skal dette undersøkes av fagkyndig, uavhengig konsulent og eventuelle avbøtende tiltak implementeres. Det er videre føringer om driftstider for å unngå støy og føringer for utslipp av klimagasser. Etter at deponiet er avslutta skal det tilbakeføres til LNF-areal. Topplaget skal ha en kvalitet som legger til rette for videre skogbruksdrift og skal ha 30-50 cm steinfri brunjord og eller mineraljord.

Vi legger til grunn at kommunen følger opp bestemmelsene i reguleringsplanen.

Vurdering etter vannforskriften

Anlegget vil ha utslipp til Langedalselva, som er et delnedslagsfelt til Sjøbøelva. Vannforekomsten består av flere elver og bekker. Økologisk tilstand er satt til dårlig, mens kjemisk tilstand er god. Rådgivende biologer skriver at Sjøbøelva har gyte- og oppvekstområder for sjøørret, og anadrom strekning er minst 700 meter lang. De skriver videre at det er påvist ål nederst mot sjøen og at det sannsynligvis finnes i hele elven. De skriver at sidebekken fra Langedalen er liten, men har meget gode gyteforhold for ørret på de nederste 270 meterne.

Vi har lagt vekt på vannforskriftens krav om god miljøtilstand innen 2027, at tiltak ikke må føre til at vannforekomsten forringes. Både reguleringsplanen og flere uttalelser har pekt på at tiltaket ikke må forringe tilstanden Sjøbøelva, og at tilstrekkelig dimensjonerte avbøtende tiltak og overvåking må bli tillagt vekt ved behandling av saken.

Vår vurdering er at man derfor må være varsom med å tillate utslipp som kan redusere miljøtilstanden eller gjøre det vanskeligere å nå miljømålet. Det er i dette tilfellet kun mottak av ikke-forurensede jord- og steinmasser, noe som reduserer forurensningspotensialet fra anlegget generelt, men som vil ha vesentlig betydning for eventuelle utslipp til resipient. Det er satt vilkår om mottakskontroll, renseanlegg med utslippsgrenser, avskjærende grøfter, trinnvis oppfylling og avslutning, utslippskontroll og overvåking av resipient. Dette mener vi er gode tiltak for å unngå at tilstanden i Sjøbøelva forringes. Dersom det avdekkes ny kunnskap om for eksempel innhold av forurensning eller miljøeffekter av utslippet, kan vi vurdere å sette strengere grenser eller grenser for flere parametere. Vi vurderer at vilkårene er mulig å oppnå med tilgjengelige teknikker.

Rådgivende biologer har vurdert det som svært lite sannsynlig at konsentrasjonene i utslippet vil nå nivåer som medfører skade på vassdragene nedstrøms. Det er forutsatt at avskjæringsgrøfter og sedimenteringsbassenger må være tilstrekkelig dimensjonert til å kunne håndtere perioder med betydelig nedbør. Vi har satt krav for å sikre god avskjæring og tilstrekkelig kvalitet på utslippsvannet.

Statsforvalteren vurderer at det ikke vil foreligge en vesentlig risiko for forringelse av miljøtilstanden i Sjøbøelva dersom renseanlegget drives og vedlikeholdes slik at utslippsgrensene overholdes, og at virksomheten oppdaterer og følger opp utslippskontroll og overvåking.

Vurdering etter naturmangfoldloven

Vi viser til omtale av naturmangfold i kapittelet om faktagrunnlag.

Statsforvalterens behandling er basert på eksisterende kunnskap om det biologiske mangfoldet i og rundt anlegget. Vi anser at kunnskapsgrunnlaget er tilstrekkelig til at kravet i naturmangfoldloven § 8 om at beslutningene skal hvile på et best mulig kunnskapsgrunnlag, er oppfylt. Hensynet til føre-var prinsippet i § 9 i naturmangfoldloven vektlegges derfor i mindre grad, og det settes vilkår som et

føre-var tiltak. Det er også gjort en vurdering ut fra den samlede belastningen som økosystemet vil bli utsatt for etter § 10. Statsforvalteren anser at fastsatte vilkår vil sikre at naturmangfoldet ikke vil forringes i nevneverdig grad.

Vi mener derfor at prinsippene for offentlig beslutningstaking i naturmangfoldlovens §§ 8 til 12 er oppfylt.

Samfunnsmessige hensyn

Norsk avfallspolitikk skal legge til rette for høy utnyttelse av ressursene i avfallet, og trygg håndtering av farlig avfall. En forutsetning for gjennomføring av denne avfallspolitikken er at det finnes anlegg som tilbyr ulike løsninger for mottak, sortering, gjenvinning og behandling av avfall.

Regionalt og lokalt er det per i dag få anlegg, og anlegg med liten kapasitet, for mottak, gjenvinning, mellomagring og deponering av ikke-forurenset jord- og steinmasser.

Anlegget i Klosterparken skal gjenvinne/foredle massene som kommer inn i størst mulig grad, og at de i prinsippet bare skal deponere masser som ikke er mulig å gjenvinne, enten på grunn av massens kvaliteter eller markedsmessige årsaker. Anlegget vil dermed kunne bidra til at rene overskuddsmasser i regionen i større grad går til gjenvinning, i tråd med nasjonale føringer.

Avfallsanlegg for deponering av ikke-forurensede jord- og steinmasser kan gi ulemper for nærområdet i form av trafikk, støv og støy, og avrenning til resipient. På den annen side etableres mottaket i et område hvor det foregår utbyggingsprosjekter og det kan benytte allerede etablerte veisystemer. Anleggets plassering kan bidra til at transportavstandene for deponimasser blir kortest mulig, og at massene blir deponert på et anlegge med forsvarlig miljøkvalitet i stedet for på villfyllinger uten forsvarlig mottakskontroll eller rensing av utslippet. Våre tilsyn og kontakt med en del kommuner har vist at dette dessverre er realiteten for en del masser i dag.

Statsforvalteren vurderer at deponering av ikke-forurensede jord- og steinmasser som ikke kan gjenvinnes er i tråd med de nasjonale målene for avfallshåndtering, og at dette hensynet bør tillegges stor vekt i vurderingen om tillatelse skal gis til deponiet. Den miljømessige belastningen som et avfallsanlegg for ikke-forurensede jord- og steinmasser kan medføre til det ytre miljø, forventes å være minket ved de vilkårene i tillatelsen som Statsforvalteren har fastsatt.

Konklusjon

Statsforvalteren har konkludert med at etablering virksomheten er akseptabel sett i lys av forurensningslovens formål og retningslinjer i §§ 1 og 2. Etter en samlet vurdering av de forurensningsmessige ulempene ved Klosterparken sammenholdt med fordeler og ulemper virksomheten for øvrig vil medføre, gir vi tillatelse til Klosterparken på nærmere fastsatte vilkår.

Begrunnelse for utvalgte vilkår og krav

Tillatelsen omfatter (punkt 1.1 i tillatelsen)

Område tillatelsen omfatter

485 da av det regulerte området har avrenning møt Sjøbøelva i sør. Et mindre område på litt over 4 da drenerer mot Klosterelva i nord, og et lite område (ikke målt opp, trolig mindre enn 5 da) drenerer mot Klosterelva i vest. Områdene som drenerer mot Klosterelva ligger høyt oppe og bruk av disse arealene vil ligge lang frem i tid. Søknaden omtaler bare tiltak for å redusere forurensning til Sjøbøelva. Vi har derfor i denne tillatelsen bare vurdert den delen av området som har avrenning til

Sjøbøelva. Dersom det i slutten av driftsperioden blir aktuelt å benytte områdene med avrenning til Klosterelva, må dette vurderes på bakgrunn av situasjonen når dette blir aktuelt, og på bakgrunn av erfaringer med drift av anlegget.

Tidsrom og mengder tillatelsen omfatter

I søknaden punkt 8.5 er det opplyst at i henhold til reguleringsplan er driftstid 25 år fra oppstart, og at dersom det av ulike årsaker blir ønskelig å forlenge, vil det søkes utvidelse av godkjenningsperiode. I søknaden punkt 8.7 oppgitt at typer og mengder masser som skal mottas er ca. 125 000 tonn jord og 125 000 tonn stein per år.

Virksomheten har i kommentar til utkast til tillatelse bedt om at tillatelsen gjøres uten tidsavgrensing eller gjeldende til 2075 og at årlig mengde fjernes helt, eventuelt erstattes med årlig mottak på 500 000 tonn med snitt over 5 år. Vesentlig lengre driftstid enn det som er opplyst i søknaden eller vesentlig økte mengder er ikke forhold vi kan ta stilling til i slutfasen av saksbehandlingen. Dette er noe som eventuelt må søkes om og som må høres. Noen forhold vil trolig også forutsette endring av reguleringsplanen. Vi har endret formuleringen i forhold til utkastet slik at tillatelsen gjelder i 25 år fra driftsstart i stedet for å ha et fast årstall, for å ta hensyn til eventuelt forsinket driftsstart. Vi har videre endret rammene slik at omsøkt mengde på 250 000 tonn kan regnes med midlingstid på 3 år, for å åpne for større fleksibilitet i mottatte mengder.

Tillatte avfallstyper og behandling (punkt 1.2 i tillatelsen)

I søknaden punkt 7.1 er det opplyst at tiltaket omfatter oppfylling av rene masser, samt knusing av stein og midlertidig lagring av stein og jordmasser. Videre er det i punkt 8.7 oppgitt at typer og mengder masser som skal mottas er jord og stein.

Søknaden gjelder altså mottak av ikke-forurensede jord- og steinmasser. Det vil i hovedsak bestå av gravemasser fra infrastruktur- og utbyggingsprosjekter. For å sikre at massene som tas imot er rene, slik det er søkt om, er det satt krav til at massene skal overholde normverdiene i forurensningsforskriften kapittel 2 vedlegg I. Videre er det satt som krav at massene ikke skal inneholde avfall, eller påvirke området negativt. Vi tillater heller ikke mottak av syredannede bergarter, da dette er definert som forurenset grunn jf. forurensningsforskriften § 2-3, og vil medføre en uakseptabel forurensningsfare. Hva som regnes som jord og stein som ikke er forurenset samsvarer med føringene i Miljødirektoratets veileder M-1243.

Vi har i tillegg satt krav om at anlegget ikke kan ta imot masser som inneholder PFAS, noe som er et strengere krav enn normverdien. Kravet er fastsatt på bakgrunn av at Miljødirektoratet i 2022 sendt forslag til endring av normverdi for PFOS, som er den PFAS-forbindelsen som er påvist i høyest konsentrasjon i forurenset jord fra brannøvingsfelt. De skriver at «dagens normverdi for PFOS på 100 µg/kg TS ikke tar høyde for PFOS sitt spredningspotensiale og ikke beskytter helse og miljø i tilstrekkelig grad». Miljødirektoratet har foreslått en ny grense på 2 µg/kg TS, men denne er ikke endelig vedtatt enda. De skriver videre at de vil vurdere behovet for å utlede normverdier for andre PFASer, i tillegg til for PFOS. Når et anlegg skal ta imot større mengder masser er det viktig å unngå at det skjer en opphopning av PFAS på området, og vi har derfor satt krav til at anlegget ikke kan ta imot masser som inneholder PFAS.

Virksomheten har i kommentar til utkast til tillatelse bedt om at mengde og type avfall endres i forhold til det som går frem av søknaden. Slike vesentlige endringer i forhold til det som er opplyst i søknaden er ikke noe vi kan ta stilling til i slutfasen av saksbehandlingen. Med god drift vil anlegg som tar imot returavfall for lagring eller behandling normalt ikke føre til forurensing eller være

skjemmende. De trenger derfor ikke tillatelse etter forurensningsloven, se informasjon på vår nettside <https://www.statsforvalteren.no/nn/vestland/miljo-og-klima/avfall-og-gjenvinning/krav-i-forureiningslova-til-mottak-lagring-og-knusing-av-returasfalt/>. Eventuelt mottak av andre avfallstyper må søkes om i egen søknad.

Generelle krav til avfallshåndtering (punkt 3.1 i tillatelsen)

Det er satt krav til at masser som leveres til anlegget så langt det lar seg gjøre skal håndteres i tråd med avfallshierarkiet, og at masser som lett kan gjenbrukes ikke skal deponeres. Dette kravet settes i dag til alle avfallsanlegg for å sikre bærekraftig håndtering av avfall i tråd med føringene i forurensningsloven, EU-regelverket og nasjonal avfallspolitikk.

Mottakskontroll, karakterisering, avvisning (punkt 3.2 til 3.4 i tillatelsen)

For å unngå mottak av forurensede gravemasser og andre avfallsfraksjoner som ikke tillates deponert ved anlegget har Statsforvalteren satt spesifikke krav til mottakskontroll.

Lagring og behandling av masser (punkt 3.6 og 3.7 i tillatelsen)

Vi har satt som vilkår at masser til gjenvinning kan lagres på anlegget i inntil 3 år. Lagringstiden skal likevel være kortest mulig. Tidspunkt for når overskuddsmasser oppstår på et prosjekt og tidspunktet for når det er behov for masser på et annet prosjekt samsvarer ikke alltid i tid. For å oppnå at masser gjenvinnes ved at de erstatter andre masser som uansett ville bli brukt, kan det derfor være behov for mellomlagring. Vi har derfor åpnet for lagring i inntil 3 år for masser til gjenvinning. Det er imidlertid en forutsetning at behandlingen og lagring fører til minst mulig forurensning og at det skjer innenfor rammene av øvrige vilkår i tillatelsen, blant annet krav til utslipp til vann. Vi legger til grunn at massene i størst mulig grad foredles slik at de er egnet til gjenvinning, primært som byggematerialer, og at virksomheten arbeider aktivt med avsetning av massene.

Utforming, oppfylling og drift av deponiet (punkt 4.1 i tillatelsen)

Måten deponiet bygges opp og avsluttes i delområder er avgjørende for hvor mye forurenset vann som produseres. Det er derfor satt krav til at oppfyllingen skal gjøres slik at det dannes minst mulig forurenset overvann, for eksempel ved trinnvis oppfylling ved bruk av celler, trinnvis utfylling, avslutning og tilsåing av delområder mv. Det skal etableres en oppfyllingsplan som sikrer at reguleringsplanen overholdes, at det dannes minst mulig forurenset overvann og at delområder avsluttes og tilsås så snart de er fylt opp.

Utslipp til vann (punkt 5 i tillatelsen)

Avfallsanlegget vil ha utslipp til vann i form av overvann som har vært i kontakt med masser som gjenvinnes eller deponeres. Forurensningsfaren med slike typer masser vil blant annet være partikkelavrenning og avrenning av nitrogenforbindelser fra sprengsteinsmasser. Vann som har vært i kontakt med ikke-forurensede jord- og steinmasser regnes som forurenset overvann, og skal håndteres slik at det ikke medfører skade eller ulemper for miljøet. Statsforvalteren har derfor satt krav om å etablere renseanlegg for oppsamlet partikkelholdig overvann, og prøvetaking for å kontrollere utslipp. Det er satt utslippsgrenser til resipient for flere stoffer og parametere. Klosterparken skal ha et måleprogram for å ha kontroll på utslipp av vann fra området.

For å oppnå best mulig renseeffekter er det viktig å begrense vannmengdene til renseanlegget mest mulig. Vi har derfor satt krav om avskjæring av rent overvann, trinnvis oppfylling, og at overvann fra delområder som ikke er i tatt bruk eller er avsluttet skal føres utenom renseanlegget.

Det er videre satt krav til at forurenset vann skal renses i renseanlegg som er tilstrekkelig dimensjonert. Det er usikkert om planlagt dimensjonering vil oppnå grensene i tillatelsen, og vi har derfor presisert at det om nødvendig må etableres flere rensetrinn, som filterløsning, oljeutskiller, og eventuelt legge til rette for bruk av koaguleringskjemikalier for å holde grensene for suspendert stoff og olje.

Ved fastsetting av grenseverdier har vi i tillegg til vurdering av resipienten, tatt utgangspunkt i grenser som det er etablert praksis for ved lignende anlegg, blant annet i Østfold og lignende anlegg i Vestland. Vi legger dermed til grunn at det er mulig å oppnå disse grensene ved tilgjengelige teknikker.

Spesielt om sprengstein

Rester av sprengstoff kan føre til utslipp av sprengstoffrester og steinstøv. Sprengstoffrester vil bestå av ammonium og nitrat, som kan forekomme i relativt høye konsentrasjoner. Sprengstein vil også være kilde til skarpkantede partikler som er skadelig for biologisk liv i vassdrag.

Nitrogen

Ved pH høyere enn 8 og optimal temperatur kan rester av ammoniumnitrat fra sprengsteinsmasser føre til at det dannes ammoniakk som er akutt giftig for vannlevende organismer.

Statsforvalteren i Vestland gav i 2015 tillatelse til utfylling av 1 200 000 m³ sprengstein i Hordnesskogen. Dette anlegget hadde utslipp til tre mindre bekker. I klagesaken vurderte Miljødirektoratet at det i tillegg til grenseverdier for utslipp av olje, suspendert stoff og pH, burde settes grenser for utslipp av ammonium for å hindre skade på miljøet som eksempelvis mulig fiskedød. De viste til at de satte grensa til 5 mg/l ut fra en vurdering av aktuelle grenseverdier for utslipp av ammonium i Vannforskriften og erfaringstall fra samferdselsprosjekter. Rådgivende biologer opplyser at pH i Sjøbøelva er målt til 6,6, og vi har derfor vurdert at det ikke er nødvendig å sette grense for ammonium for utslipp fra anlegget. Masser som leveres til anlegget kan ha høyere pH, og vi har derfor likevel satt krav om å måle innhold av ammonium i utslippet. Dersom målingene viser fare for at det dannes ammoniakk, har vi i punkt 5.4 siste setning åpnet for å sette strengere eller ytterligere grenser for utslipp til vann senere.

Endret pH

Spesielle jordarter kan gi avrenning med annen pH enn vannforekomstene i nærheten har. Dette kan skade resipient, og særlig dersom denne er avgrenset eller har liten vannutskiftning. Høy og lav pH er også skadelig for vannlevende organismer, og Statsforvalteren har derfor satt grenseverdi for pH til resipient. Dette er også for å redusere risikoen for ammoniakkdannelse.

Suspendert stoff

Partikkeltilførsel til vassdrag vil kunne medføre nedslamming, noe som fører til redusert næringstilgang, samt reduksjon eller bortfall av bunnlevende organismer. Skarpkantede partikler er også skadelig for biologisk liv i vassdrag. Partiklene kan blant annet kunne medføre skade på gjellene til vannlevende dyr. Begrensing av partikkelutslipp til vassdrag vil være et viktig rensetiltak. Vi har satt utslippsgrense for utslipp av suspendert stoff for vann fra renseanlegget.

Rene jord og steinmasser til anlegget skal gå til deponi eller gjenvinning. Gjenvinning omfatter produksjon av pukk, grus, sand og singel som er regulert av forurensningsforskriften kapittel 30. I forskriften er det følgende krav til utslipp til vann;

«Prosessvann uten miljø- eller helseskadelige stoffer/egenskaper kan slippes til sjø- eller ferskvannsresipient dersom maksimalkonsentrasjon av faststoff/suspendert stoff (SS) i utslippspunktet er under 50 mg/l og dersom utslippet ikke medfører nedslamming i resipienten.

Utslippet skal heller ikke påvirke vannkvaliteten i primærresipient slik at tilstandsklassen for resipienten endres. Den veileder for tilstandsklassifisering av vann som til enhver tid gjelder skal benyttes ved vurdering av tilstandsklasser.

Dersom prosessvann har helse- eller miljøskadelige stoffer/egenskaper, eller utslippets innhold av faststoff/suspendert stoff er for høyt til å tilfredsstille kravene i første og andre ledd, skal prosessvannet enten samles opp og leveres godkjent mottak eller renses for eksempel ved hjelp av et sedimenteringsbasseng.»

Dette kravet vil uansett gjelde for utslipp fra pukkverksdriften. Vi har vurdert at det er rimelig og hensiktsmessig, og nødvendig for å beskytte Sjøbøelva, å sette tilsvarende krav til utslipp til vann fra hele anlegget.

Grenseverdi for olje

Statsforvalteren har satt grenseverdi for oljeforbindelser for å sikre at jord- og steinmassene som deponeres ikke er forurenset av søl fra for eksempel anleggsmaskiner.

Andre parametere

Vi har i tillegg satt krav til å måle innhold av en rekke stoffer som kan finnes i forurensete masser i utslippet. Kravet sikrer at anlegget kan følge med på at de ikke tar imot forurensete masser, og at de om nødvendig kan sette i verk tiltak.

Statsforvalteren vil på bakgrunn av ny kunnskap, årsrapportering eller ny teknologi kunne sette strengere eller ytterligere grenser og/eller krav om målinger. Vurdering av om det er påvist innhold av forurensning i utslippet som er av miljømessig betydning vil da bli vektlagt.

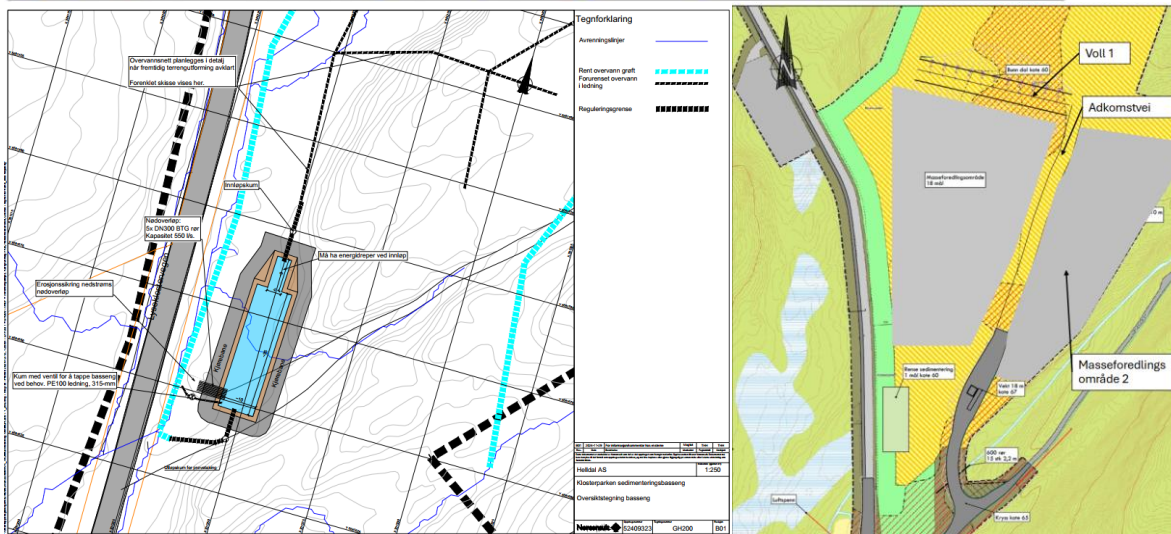
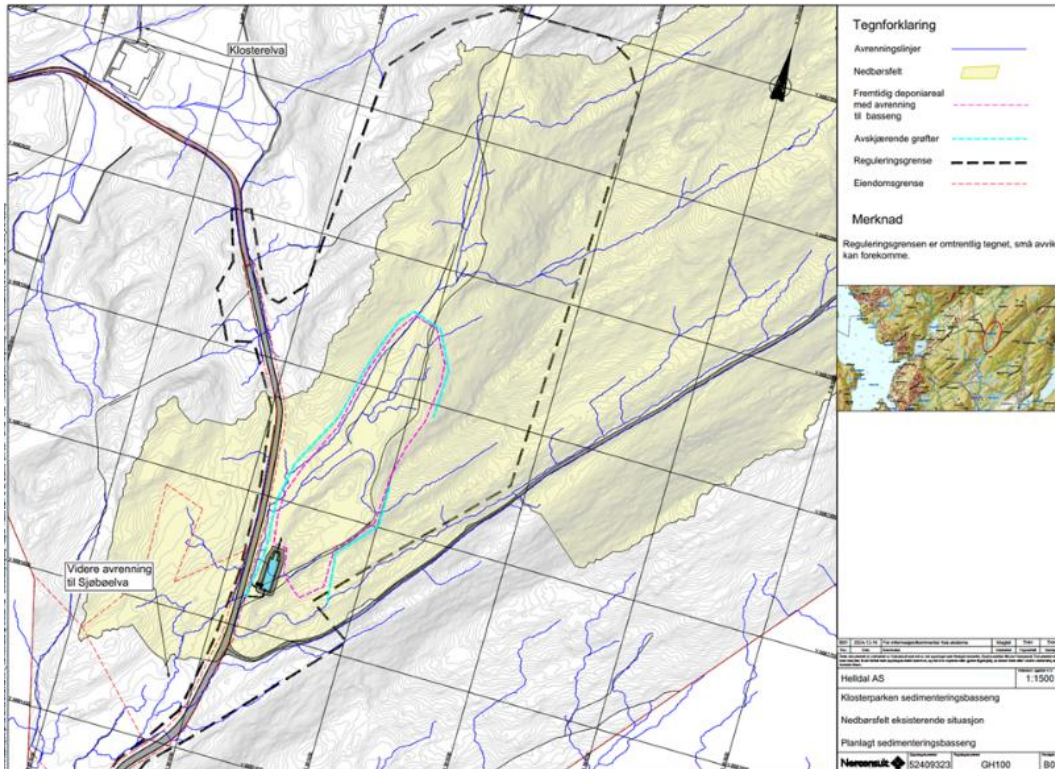
Miljøovervåking i resipienten (punkt 11 i tillatelsen)

Det er satt krav til overvåking av mulige miljøeffekter av virksomheten i henhold til et overvåkingsprogram. Overvåkingen skal vise hvordan utslipp fra anlegget påvirker økologisk og kjemisk tilstand i resipienten. Dette mener vi at vil være gode tiltak for å sikre at resipient ikke forringes og at aktiviteten i Klosterparken ikke er til hinder for at Sjøbøelva kan oppnå god økologisk tilstand.

Faktagrunnlag

Kort beskrivelse av virksomheten og utslippene

Figurene under er lagt ved søknaden og viser reguleringsplanens grenser, grenser for nedslagsfeltet, avrenningslinjer, planlagte avskjæringsgrøfter, ledningsnett for forurenset overvann og sedimenteringsbasseng, samt planlagt område for foredling av masser. Det er i søknaden vist til at de avskjærende grøftene må utvides da steindeponiet over tid tar i bruk nye arealer.

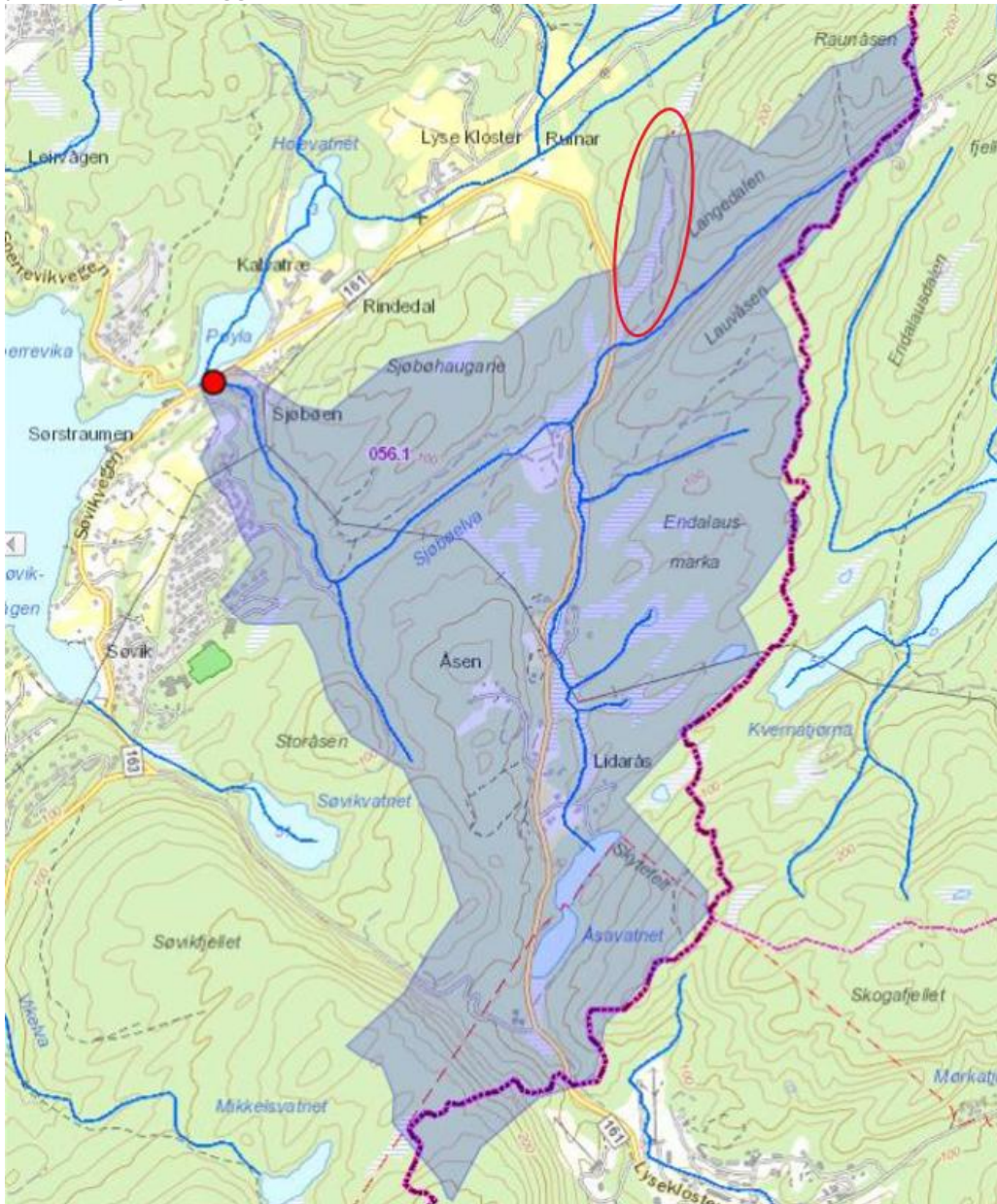

I et fagnotat lagt ved søknaden er det anbefalt at renseanlegget bygges med to basseng, ett forsedimenteringsbasseng og et hovedbasseng. Sedimenteringsbassengene er planlagt plassert i sørenden av steindeponiet, med eget overvannssystem for å hente inn overvann forurenset av steinstøv m.m. som er forbundet med deponivirksomheten. Det er lagt til grunn trinnvis utvidelse av deponiet, og at første trinn utgjør ca. 1,7 ha. Det er vist til at behov for utvidelse av renseanlegget ved nye deponietapper kan vurderes når de har fått erfaring og driftsgrunnlag fra første etappe. På forespørsel er det vurdert at det er usikkert om prosjektert renseanlegg kan oppnå en utslippskvalitet på 50 mg/l SS. Det er vist til at dersom denne grensen ikke skulle oppnås, så finnes det flere tiltak en kan anvende for å bedre situasjonen, eksempelvis utvide bassengkapasitet, strengere kontroll på tilførte masser, avrenning gjennom sandfang før sedimenteringsbasseng osv.

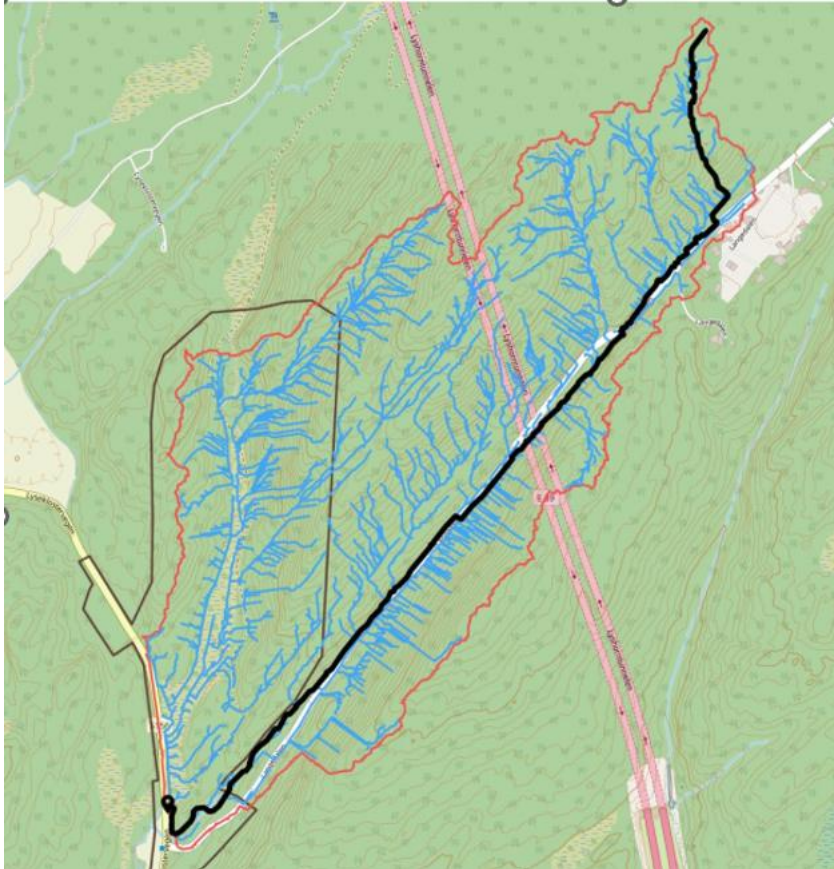

Resipientbeskrivelse

Anlegget ligger i nedslagsfeltet til Sjøbøelva, se kart under. Vannstrenger vist med blått. Omtrentlig plassering av anlegget vist med rødt.

Avrenningsområde til Langedalselva, delnedslagsfelt til Sjøbøelva er vist under. Avgresning av reguleringsplanen er vist med sort tynn strek. Grense for delnedslagsfelt er vist med rødt, avrenningslinjer er vist med blått.

Naturmangfold

I forbindelse med reguleringsplanen ble det i 2022 gjennomført en konsekvensutredning for naturmangfold. I utredningen skriver Rådgivende Biologer blant annet følgende om området;

«Selve planområdet består av et lite dalføre som strekker seg fra nord til sør med våtmark i dalbunnen.

Planområdet har et berggrunnsskille mellom kvartsitt i nord og gabbro og grønskifer i sør omtrent på midten. Kvartsitt forvitrer meget seint og inneholder lite plantenæringsstoffer, noe som bare gir grunnlag for fattig vegetasjon. Grønskifer og gabbro er derimot rikere på mineraler og gir grunnlag for frodigere vegetasjon. Løsmassedekket er veldig tynt og består stedvis av morenemateriale.»

Om kunnskapsgrunnlaget om naturmangfold skriver de følgende;

«Det er sparsomt med offentlig tilgjengelig informasjon om naturmangfoldet i og ved planområdet. I Artsdatabankens Artskart er det registrert et fåtall observasjoner av blant annet vestamerikansk hemlokk (Fremmedart, svært høy risiko, SE) og noen vanlige sopp- og lavararter. Ingen av dem er rødlistearter jf. Artstatabanken 2021. Det er ikke registrert naturtyper innenfor planområdet og planområdet ligger utenfor Endelausskogen, som er definert som et viktig viltområde i Os kommune sin viltrapport (Håland & Mjøs 2006).»

Om Sjøbøelva står det videre;

«Sjøbøelva og sidebekker ble undersøkt av Rådgivende Biologer AS 11. mai 2016 (Bjelland mfl. 2016). Sjøbøelva har gyte- og oppvekstområder for sjørret, og anadrom strekning er minst 700 meter lang. Laks forekommer kun sporadisk. Ål (sterkt truet, EN) er påvist nederst mot sjøen og finnes

sannsynligvis i hele elven. Fisk kan vandre gjennom røret under Lyseklostervegen og videre oppover Sjøbølva mot Åsavatnet. Det renner også en sidebekk inn i Sjøbølva fra Langedalen, like ved Lyseklostervegen. Denne bekken er liten, men har meget gode gyteforhold for ørret på de nederste 270 meterne.

Undersøkelser med vannkikkert fra 2018 har vist at det ikke finnes elvemusling i Sjøbølva (Kålås 2018). Det er ikke sjekket med MiljøDNA om arten finnes i vassdraget.

I verdivurderingen står det blant annet følgende:

«En naturtypelokalitet med gammel furuskog ble registrert under feltarbeidet på en kolle (delområde 1 – Langedalen vest). Lokaliteten har moderat lokalitetskvalitet på grunn av fremmedartstinnslag og liten størrelse. Naturtyper med sentral økosystemfunksjon og moderat lokalitetskvalitet får stor verdi.

Planområdet Klosterparken og nærliggende natur har varierte habitater for mange fuglearter. De ornitologiske undersøkelsene i april og mai 2022 fastslår at området er rikt, 30 ulike arter, og har gode hekke- og næringsforhold for trekk- og standfugler. Grøntområder som ikke er bebygget har noe verdi som habitat for arter som er vanlige i distriktet.»

Saksgang

Statsforvalteren behandler søknader i samsvar med forurensningsforskriften kapittel 36 om behandling av tillatelser etter forurensningsloven.

Forhåndsvarsel og uttalelser

Saken er forhåndsvarslet i samsvar med forurensningsforskriften § 36-5. Frist for å gi uttalelse var 09. mai 2025.

Nedenfor følger en kort oppsummering av uttalelsene og bedriftens kommentarer til disse. Statsforvalteren har vurdert uttalelsene og kommentarene ved behandlingen av søknaden.

Uttalelser og bedriftens kommentarer

Georg von Erpecom sin uttalelse 21. april 2025

I uttalen gis det støtte til etablering av deponiet. Tiltaket vurderes som en fornuftig arealbruk, og det antas at vann ikke vil bli forurenset. Han uttaler at dersom granskogen nær Lyseklostervegen beholdes, vil området ikke være synlig for forbipasserende.

Statens Vegvesen sin uttalelse 28. april 2025

Statens vegvesen uttaler at deponiet ligger nær overvannssystemet til E39, og forutsetter at tiltaket ikke gir økt forurensning for overvannssystemet til E39. De understreker viktigheten av trafikksikre løsninger og at rekkefølgekrav knyttet til veg og fortau må være oppfylt før mottak av masser. Det kan bli behov for midlertidige tiltak i anleggsperioden, noe som må avklares med kommunen og fylkeskommunen.

Bjørnafjorden kommune sin uttalelse 8. mai 2025

Bjørnafjorden kommune opplyser at søknad om tiltaket ikke er mottatt, men at det synes å være i tråd med gjeldende reguleringsplan. Det er søkt om midlertidig dispensasjon fra krav om fortau, men saken er ikke videreført. Kommunen peker på viktigheten av god overvannshåndtering for å

beskytte Sjøbølva, og at deponiet ikke må være synlig fra klosterruinen. Området har en hensynssone for naturmiljø som skal ivaretas.

Vestland fylkeskommune sin uttalelse 9. mai 2025

Vestland fylkeskommune viser til vannforskriften og krav om god miljøtilstand innen 2027. De viser til at vannforekomstene i området har dårlig økologisk tilstand, og at tiltaket ikke må forverre denne. Selv om deponiet alene har begrenset påvirkning, skriver de at det samlet med annen aktivitet vil kunne gi betydelig belastning. Fylkeskommunen skriver videre at

«det er viktig at dei foreslåtte avbøtande tiltaka og overvakinga av vassmiljøet blir tillagt vekt i den vidare behandlinga av søknaden. Tiltak som avskjæringsgrøfter, sedimenteringsbasseng og vurdering av massetypar er omtalt som relevante grep for å handtere avrenning frå deponerte massar. Vi vurderer det som viktig at desse tiltaka blir vurderte som ein del av det samla grunnlaget for å unngå ytterlegare belastning på vassførekomstane, og for å sikre at tiltaket ikkje medverkar til å gjere det vanskelegare å nå målet om god økologisk tilstand.»

Bedriftens kommentar til uttalelsene 25. august 2025

Klosterparken har fått høringsinnspillene til uttale. De skriver at de ikke ser at uttalene fra vegvesenet, fylkeskommunen eller kommunen tilfører noe ny informasjon til saken enn det som allerede foreligger i forbindelse med godkjent reguleringsplan, og at de derfor ikke har noen kommentarer til disse. De stiller seg bak høringssvar fra Georg von Erpecom, og er enig i det brevets innhold.

Bedriftens kommentar til utkast til tillatelse

Klosterparken fikk 2. oktober 2025 utkast til tillatelse for gjennomsyn for å kunne kommentere tidsfrister og eventuelle feil i saksfremstillingen eller begrunnelsen. Klosterparken svarte 16. oktober 2025 at de mente ordlyden i utkastet etter deres vurdering ikke samsvarte med intensjonen i søknaden på noen punkt;

- Begrensning på mottak av inntil 250 000 tonn pr år. Det vises til at 250 000 tonn per år som var oppgitt i søknaden var ment som en indikasjon. De ønsker at begrensningen primært skal fjernes helt, eventuelt erstattes med årlig mottak på 500 000 tonn med snitt over 5 år.
- Begrensning på varighet av deponi og gjenvinningsanlegget. Det vises til at Klosterparken vil måtte ses på over lang tid for å oppnå lønnsomhet, og de ber derfor om at vedtaket primært endres til ikke å være tidsavgrenset, sekundært at det gjelder til 2075.
- Begrensning på mottak av type masser. Det vises til formuleringen i utkastet «*Masser med PFAS, flytende avfall, syredannende bergarter, eller blandet med andre avfallsfraksjoner (som betong, asfalt, plast, sprøytebetong, etc.) er ikke tillatt.*» Klosterparken ønsker at det skilles på mottak og deponering av masser, og mener det vil være hensiktsmessig å kunne mellomlagre masser som for eksempel asfalt, betong for videre bearbeiding og salg. De ber om at Statsforvalteren omformulerer dette, og heller setter krav til måten slike masser skal håndteres.

Klagerett

Klosterparken og andre med rettslig klageinteresse kan klage på vedtaket, inkludert gebyrsatsen. En eventuell klage bør inneholde en begrunnelse og hvilke endringer som ønskes. I tillegg skal andre opplysninger som kan ha betydning for saken, komme fram.

Klagefristen er tre uker fra dette brevet ble mottatt. En eventuell klage skal sendes til Statsforvalteren.

Med hilsen

Lars Martin Færseth
seksjonsleder

Astrid Holte
senioringeniør

Dokumentet er elektronisk godkjent

Kopi til:

Bjørnafjorden kommune	Postboks 24	5649	EIKELANDSOSEN
Von Erpecom Georg	Lyse Kloster Hovedgård, Lyseklostervegen 435, Lyseklostervegen 435	5215	Lysekloster
VESTLAND FYLKESKOMMUNE	Askedalen 2	6863	LEIKANGER
STATENS VEGVESEN	Postboks 1010 Nordre Ål	2605	LILLEHAMMER

Tillatelse til virksomhet etter forurensningsloven

Tillatelsen er gitt i medhold av lov om vern mot forurensninger og om avfall av 13. mars 1981 nr. 6, § 11 jf. §§ 16 og 29. Tillatelsen er gitt på grunnlag av opplysninger i søknad og under saksbehandlingen.

Den driftsansvarlige må i god tid på forhånd søke om å endre tillatelsen, dersom det er ønske om å endre driften på måter som kan ha betydning for forurensningen fra virksomheten, og som ikke er i samsvar med det som ble lagt til grunn da tillatelsen ble gitt eller sist endret.

Dersom hele eller vesentlige deler av tillatelsen ikke er tatt i bruk innen fire år etter at tillatelsen har trådt i kraft, skal den driftsansvarlige sende en redegjørelse for virksomhetens omfang slik at vi kan vurdere eventuelle endringer i tillatelsen.

Nøkkeldata

Driftsansvarlig	AS Helldal & co
Postadresse	Bakarvegen 2, 680 TYSNES
Org. nummer	988 342 246
Næringskode og bransje	41.200 Oppføring av bygninger
Kategori for virksomheten ¹ /Type virksomhet	-
Beliggenhet/gateadresse	Klosterparken, Lysekloster
Kommune og fylke	Bjørnafjorden i Vestland
Lokalisering av virksomheten	UTM sone 33, øst: -29895, nord: 6715069

Forurensningsmyndighetens referanser

Tillatelsesnummer: 2025.0773.T		Anleggsnummer: 4624.0215.01	
Tillatelse første gang gitt: 31.10.2025	Tillatelse sist revidert i medhold av fl § 18 tredje ledd:-	Tillatelse sist endret: -	
Lars Martin Færseth seksjonsleder		Astrid Holte senioringeniør	

¹ Jf. forskrift om begrensning av forurensning (forurensningsforskriften) kapittel 36 om behandling av tillatelser etter forurensningsloven

Endringslogg

Endringsnummer	Endringer av	Punkt og beskrivelse av endring
	[dato]	

Innholdsfortegnelse

Tillatelse til virksomhet etter forurensningsloven	1
1. Tillatelsens ramme	5
1.1 Tillatelsen omfatter	5
1.2 Tillatte avfallstyper og behandling.....	5
2. Generelle vilkår	6
2.1 Utslippsbegrensninger	6
2.2 Plikt til å overholde grenseverdier	6
2.3 Plikt til å redusere forurensning	6
2.4 Utskifting av utstyr	6
2.5 Plikt til forebyggende vedlikehold	6
2.6 Internkontroll og kompetanse	6
2.7 Tiltakspunkt ved økt forurensningsfare	7
2.8 Utforming av anlegget.....	7
3. Håndtering av avfall	7
3.1 Generelle krav til avfallshåndtering.....	7
3.2 Karakterisering og testing av jord- og steinmasser	7
3.3 Mottakskontroll	8
3.4 Avvising av avfall	8
3.5 Journalføring.....	8
3.6 Lagring.....	9
3.7 Behandling av avfall.....	9
3.8 Avfall som oppstår i virksomheten	9
4. Krav til deponiet	9
4.1 Utforming, oppfylling og drift.....	9
4.2 Avslutning og etterdrift	10
4.3 Toppdekke	10
4.4 Avslutningsplan og melding til Statsforvalteren	10
4.5 Avslutningsinspeksjon.....	10
4.6 Etterdrift	10
5. Utslipp til vann	11
5.1 Rent overvann	11
5.2 Forurenset overvann og prosessvann	11
5.3 Utslippsreducerende tiltak inkludert renseanlegg.....	11
5.4 Utslippsbegrensninger og prøvetaking.....	11
5.5 Utslippspunkt for sigevann.....	12
5.6 Sanitæravløpsvann	13
6. Utslipp til luft.....	13
6.1 Støv	13
6.2 Luktbegrensning	13
7. Støy.....	13
8. Kjemikalier.....	13
9. Energi	13
10. Utslippskontroll	14

10.1	Utslippskontroll og oversikt.....	14
10.2	Kvalitetssikring	14
10.3	Program for utslippskontroll (måleprogram).....	14
11.	Miljøovervåking i resipient.....	14
11.1	Overvåking av resipient etter vannforskriften	14
12.	Rapportering til forurensningsmyndigheten.....	15
13.	Miljørisikoanalyse og beredskap mot akutt forurensning.....	16
13.1	Miljørisikoanalyse.....	16
13.2	Risikoreduserende tiltak	16
13.3	Beredskap mot akutt forurensning	16
14.	Eierskifte, omdanning mv.	16
15.	Nedleggelse og driftsstans.....	17
	Vedlegg 1.....	18

Tillatelsens ramme

1.1 Tillatelsen omfatter

Tillatelsen gjelder forurensning fra etablering og drift av anlegg for gjenvinning og deponering av jord- og steinmasser som ikke er forurenset på Klosterparken i Bjørnafjorden kommune, jf. kart vedlegg 1. Tillatelsen gjelder for den delen av området som drenerer mot Sjøbølva i sør.

Tillatelsen gjelder

- Mottak, lagring og behandling av 250 000 tonn jord- og steinmasser som ikke er forurenset per år. Mengden kan regnes med midlingstid på 3 år.
- deponering av inntil 2 700 000 m³ jord- og steinmasser som ikke er forurenset i deponiets totale levetid.

Anlegget skal avsluttes senest 25 år etter driftsstart.

Statsforvalteren forutsetter at virksomheten sørger for at gjenvinning av masser og oppfylling og avslutning av deponeringen gjennomføres i samsvar med bestemmelsene i reguleringsplan vedtatt 13.08.2024 (plan-ID 20220200).

1.2 Tillatte avfallstyper og behandling

Det tillates mottak, lagring, behandling og deponering av ikke-forurensede jord- og steinmasser.

Med behandling menes kontroll, sortering, knusing, vasking og annen bearbeining av massene slik at massene blir gjenvunnet.

Med jord- og steinmasser menes naturlige mineralske masser bestående av nedbrutt berggrunn og knust fjell, slik som leire, silt, sand, grus, pukk og annen stein. I tillegg menes slike mineralske masser som også inneholder omdannet organisk materiale, slik som matjord, myrjord og liknende.

Med ikke-forurenset menes masser der konsentrasjonen av helse- eller miljøfarlige stoffer ikke overstiger normverdier for forurenset grunn i forurensningsforskriften kapittel 2, vedlegg 1. Det er ikke tillatt å ta imot masser som inneholder PFAS på anlegget.

Sprengstein skal inneholde minst mulig plast på vektbasis fra skyteledninger/tennsatser og eventuelt føringsrør.

Det tillates ikke mottak av flytende avfall eller stein- og jordmasser som danner syre eller andre stoffer som kan medføre forurensning i kontakt med vann og/eller luft.

Det tillates ikke deponering av jord- og steinmasser iblandet andre avfallsfraksjoner som for eksempel bygg- og rivningsavfall, rester av sprøytebetong, armeringsfiber av plast og sprengmatter etter sprengning, betong, betongslam, tegl, asfalt, takstein, glass eller masser med innhold over normverdien, som for eksempel slam fra renseanlegg, sandfangsmasser, grøfterensk og byjord.

Brenning av avfall på anleggets område er ikke tillatt.

2. Generelle vilkår

2.1 Utslippsbegrensninger

De utslippskomponenter fra virksomheten som er antatt å ha størst miljømessig betydning, er uttrykkelig regulert gjennom spesifikke vilkår i denne tillatelsen. Utslipp som ikke er uttrykkelig regulert på denne måten, er også omfattet av tillatelsen så langt opplysninger om slike utslipp er fremkommet i forbindelse med saksbehandlingen eller må anses å ha vært kjent på annen måte da vedtaket ble truffet.

2.2 Plikt til å overholde grenseverdier

Alle grenseverdier skal overholdes innenfor de fastsatte midlingstider. Variasjoner i utslippene innenfor de fastsatte midlingstidene skal ikke avvike fra hva som er vanlig for den aktuelle type virksomhet i en slik grad at det kan føre til økt skade eller ulempe for miljøet.

2.3 Plikt til å redusere forurensning

Den driftsansvarlige skal redusere utslippene fra virksomheten så langt det er mulig uten urimelige kostnader. Plikten omfatter også å redusere utslipp av komponenter det ikke uttrykkelig er satt grenser for i tillatelsen etter forurensningsloven.

2.4 Utskifting av utstyr

Ved utskifting av utstyr skal det nye utstyret være i samsvar med beste tilgjengelige teknikker med sikte på å motvirke forurensning og annen negativ innvirkning på miljøet.

2.5 Plikt til forebyggende vedlikehold

Den driftsansvarlige skal sørge for forebyggende vedlikehold av utstyr som kan ha utslippsmessig betydning. System og rutiner for vedlikehold skal kunne dokumenteres.

2.6 Internkontroll og kompetanse

Den driftsansvarlige plikter å etablere internkontroll for sin virksomhet i henhold til internkontrollforskriften. Internkontrollen skal blant annet sikre og dokumentere at den driftsansvarlige overholder krav i denne tillatelsen, forurensningsloven, produktkontrollloven og relevante forskrifter til disse lovene. Den driftsansvarlige plikter å holde internkontrollen oppdatert.

Den driftsansvarlige plikter til enhver tid å ha oversikt over alle forhold som kan medføre forurensning og kunne redegjøre for risikoforhold.

Den driftsansvarlige skal til enhver tid ha tilstrekkelig kompetanse til stede på anlegget til å kunne vurdere virksomhetens miljørisiko og gjennomføre tiltak for å sikre at den driftsansvarlige driver i henhold til tillatelsen og øvrig regelverk.

2.7 Tiltakspåkt ved økt forurensningsfare

Dersom det oppstår fare for økt forurensning, plikter den driftsansvarlige så langt det er mulig uten urimelige kostnader å iverksette nødvendige tiltak for å eliminere eller redusere den økte forurensningsfaren, inkludert å redusere eller innstille driften.

Den driftsansvarlige skal så snart som mulig informere forurensningsmyndigheten om forhold som kan føre til vesentlig økt forurensning eller forurensningsfare.

2.8 Utforming av anlegget

Avfallsanlegget skal være inngjerdet eller på annen måte adgangsbegrenset slik at uvedkommende ikke kan komme inn på området utenom åpningstidene eller når ingen ansatte er til stede.

Den driftsansvarlige skal utarbeide driftsrutiner som sikrer at nærmiljølempene som følge av avfallshåndteringen, reduseres til et minimum.

3. Håndtering av avfall

3.1 Generelle krav til avfallshåndtering

All håndtering av avfall skal være basert på en risikovurdering, jf. punkt 13.1

Avfall skal så langt det lar seg gjøre håndteres i tråd med avfallshierarkiet med prioritetsrekkefølgen:

1. forberedelse til ombruk
2. materialgjenvinning
3. annen gjenvinning
4. sluttbehandling

Masser som lett kan gjenbrukes skal ikke deponeres.

Den driftsansvarlige skal gjennomføre nødvendige tiltak for å hindre spredning og etablering av fremmede skadelige arter, også som del av mottakskontrollen.

3.2 Karakterisering og testing av jord- og steinmasser

Jord- og steinmassene som mottas på anlegget skal være karakterisert før mottak. Dette må bedriften informere avfallsprodusenten om, slik at massene er karakterisert i tråd med punktene under, før levering.

Ved karakteriseringen skal følgende dokumenteres:

- Avfallsprodusentens navn og organisasjonsnummer
- Opplysninger om hvordan avfallet har oppstått (inkludert hvor avfallet kommer fra).
- Dokumentasjon på at massene defineres som ikke-forurensset og ellers omfattes av tillatelsen jf. punkt 1.2 i denne tillatelsen
- Hva massene består av, for eksempel leire, sand, jord, stein eller grus mv.
- Gjennomførte tiltak for å redusere innhold av plast i sprengstein mest mulig
- Muligheter for gjenvinning av massene

3.3 Mottakskontroll

Det skal gjennomføres kontroll av alle jord- og steinmasser som mottas. Mottakskontrollen skal påse at jord- og steinmassene som tas imot overholder krav satt i denne tillatelsen. Bedriften skal gjennomgå dokumentasjon for å påse at de nødvendige testene beskrevet i punkt 3.3 er gjennomført før mottak ved avfallsanlegget.

Bedriften avgjør om jord- og steinmassene kan tas imot ved avfallsanlegget på bakgrunn av fremlagt dokumentasjon fra avfallsprodusent. Bedriften skal påse at hvert lass med jord- og steinmasser som leveres for gjenvinning eller deponering, blir inspisert visuelt før og etter lossing. Dersom avfallsprodusenten også er driftsansvarlig, kan denne kontrollen foretas ved opplasting.

Bedriften plikter å føre en stikkprøvekontroll hvis det foreligger mistanke om at jord- og steinmassene kan være forurenset slik at grenseverdiene i forurensningsforskriften kapittel 2, vedlegg 1 overskrides, eller inneholde forurensning eller avfall i strid med denne tillatelsen. Bedriften skal i tillegg sørge for at det tas stikkprøver av minst 1 av hver 100. leveranse ved avfallsanlegget. Stikkprøvene skal oppbevares i minst 1 måned. Stikkprøvene skal testes for å vise at jord- og steinmasser er i samsvar med de opplysningene som fremkommer av dokumentasjonen.

En tilfredsstillende mottakskontroll forutsetter kompetanse om hva som ikke er tillatt å motta og hvordan dette skal håndteres. Bedriften må derfor ha personell ved mottakskontrollen som har nødvendig kompetanse på dette området.

3.4 Avvising av avfall

Dersom et av følgende kriterier oppfylles skal massene avvises umiddelbart:

- Massene er forurenset slik at grenseverdiene i forurensningsforskriften kapittel 2, vedlegg 1 overskrides eller består av syredannede bergarter
- Det oppdages avfall som ikke er tillatt å ta imot
- Dokumentasjonen fra avfallsprodusent ikke er tilstrekkelig til å vurdere den opp mot
- mottakskriteriene

All avvising av masser eller avfall skal loggføres. Dersom det oppdages at anlegget har tatt imot masser som skulle vært avvist, skal dette følges opp som et avvik. Det skal settes i verk tiltak for å redusere fare for forurensning umiddelbart, om mulig ved fjerning av ulovlig masser, lagring i tette containere, tildekking eller andre tiltak. Bedriften må sørge for at de har beredskap, inkludert egne areal, utstyr og rutiner, for å håndtere slike situasjoner.

3.5 Journalføring

Bedriften skal føre journal over jord- og steinmasser som kjøres inn på avfallsanlegget. Journalen skal inneholde informasjon over jord- og steinmassenes opprinnelse og om de tilfredsstillende krav i denne tillatelsen, samt dokumentasjon av stikkprøver og testing. Registrering av massene skal skje på vekt.

Journalen og dokumentasjonen skal være lett tilgjengelig ved inspeksjon. Den skal oppbevares i minst fem år.

3.6 Lagring

Den driftsansvarlige skal ha kart hvor det er markert hvor forskjellige typer masser er lagret og en oversikt over mengder, opphav, kvalitet og lagringstid for ulike typer masser.

Det skal gjøres tiltak og etableres rutiner slik at lagring av masser fører til minst mulig avrenning og støvflukt.

Masser til gjenvinning kan lagres på anlegget kortest mulig og maksimalt 3 år regnet fra mottak. Masser til deponi skal ikke mellomlagres, men deponeres så snart som mulig etter mottakskontroll.

3.7 Behandling av avfall

Ved bruk av mottatte masser til produksjon av pukk, grus, sand og singel gjelder reglene i forurensningsforskriften kapittel 30 i tillegg til denne tillatelsen. For forhold som er regulert begge steder gjelder strengeste regulering.

Det skal gjøres tiltak slik at behandling av masser, inkludert blanding av jord fører til minst mulig forurensning.

Det er ikke tillatt å vaske betongbiler på området, da dette kan medføre høye pH-verdier.

3.8 Avfall som oppstår i virksomheten

Den driftsansvarlige skal ha oversikt over avfall som oppstår som følge av egen drift. Avfallet skal håndteres i tråd med kravene i forurensningsloven § 32. Ved håndtering av dette avfallet i eget anlegg skal avfallet veies og registreres inn på lik linje med annet avfall anlegget mottar.

Slam fra sedimentasjonsdammer og sandfang o.l. skal analyseres og leveres til mottak med tillatelse til å ta imot denne fraksjonen.

4. Krav til deponiet

4.1 Utforming, oppfylling og drift

Deponiet skal utformes slik at det gir minst mulig forurensning av jord, overflatevann og grunnvann.

Utformingen skal sørge for at stabiliteten i massene og tilknyttede strukturer sikres, særlig for å forebygge utglidninger, samt at faren for setninger reduseres.

Oppfylling av deponivolum skal planlegges og gjennomføres slik at det blir plass for toppdekket i henhold til krav i denne tillatelsen innen de høydebegrensninger som angis i reguleringsplanen vedtatt 13.08.2024. Toppdekke er her benyttet som en felles betegnelse for de lag med masser som legges på toppen etter at deponeringen er avsluttet. Oppfyllingen skal gjøres slik at det dannes minst mulig forurenset overvann, for eksempel ved trinnvis ved bruk av celler, trinnvis utfylling, avslutning og tilsåing av delområder mv. Det skal etableres en oppfyllingsplan som sikrer at reguleringsplanen overholdes, at det dannes minst mulig forurenset overvann, trinnvis oppfylling og at delområder avsluttes og tilsås så snart de er fylt opp.

Det skal dokumenteres hvordan trinnvis oppfylling og avslutning av delområder er gjennomført. Dokumentasjonen skal tas vare på til deponiet er avsluttet.

4.2 Avslutning og etterdrift

Når tilgjengelig deponivolum i henhold til reguleringsplan er utnyttet, skal deponeringen på avfallsanlegget avsluttes i tråd med krav i denne tillatelsen. Eventuelt, når tillatelsen ikke lenger har gyldighet, skal deponeringen avsluttes med mindre bedriften søker tillatelse til utvidet driftsperiode.

4.3 Toppdekke

Utformingen av toppdekket skal sikre stabilitet og forebygge utglidninger, lede bort overvann, hindre erosjon, samt tilpasses etterbruken av arealene. Det skal etableres en egnet overflate på deponiområdet med hensyn på avrenning og håndtering av overflatevann. Avslutning av deponiområdet må ta høyde for etterfylling på grunn av setninger. Det skal sikres rask etablering av vegetasjonsdekket for å hindre erosjon og partikkelflukt fra fyllingen.

Avslutning av deponiområdet skal tilpasses planlagt arealformål og omkringliggende landskap i tråd med gjeldende reguleringsplan. Ved tilsåing og beplanting skal det så langt det er mulig benyttes stedegen vegetasjon. Det skal etterstrebtes å benytte det opprinnelige topplaget i jordsmonnet videre i prosjektet ved å mellomlagre og videreføre jordmassene med artssammensetning/frøbanker til revegetering av deponiområdet. Særlig må det legges vekt på å ta vare på topplaget ved inngrep i verdifulle naturtyper slik at det kan benyttes til revegetering etter at deponiet er avsluttet.

4.4 Avslutningsplan og melding til Statsforvalteren

Senest 6 måneder før deponeringen skal opphøre, skal bedriften legge frem en plan for endelig avslutning og etterdrift. Planen skal blant annet omfatte et revidert overvåkingsprogram for vann.

4.5 Avslutningsinspeksjon

Når driften ved anlegget er avsluttet vil Statsforvalteren gjennomføre avslutningsinspeksjon. Avfallsanlegget eller en del av det kan bare anses som avsluttet dersom Statsforvalteren har gjennomført avslutningsinspeksjon på stedet, og har funnet at vilkårene for avslutning er oppfylt. På bakgrunn av avslutningsinspeksjonen kan Statsforvalteren fastsette ytterligere vilkår for avslutning og etterdrift.

4.6 Etterdrift

Bedriften har ansvar for vedlikehold og etterdrift av anlegg og installasjoner, samt overvåkning og kontroll av avfallsanlegget så lenge Statsforvalteren mener det er nødvendig for å hindre forurensning fra avfallsanlegget.

5. Utslipp til vann

5.1 Rent overvann

Rent overvann fra omkringliggende arealer skal så langt det er mulig avskjæres slik at det ikke renner inn på anlegget. Overvann fra delområder som ikke er i tatt bruk eller er avsluttet skal om mulig føres utenom renseanlegget.

5.2 Forurenset overvann og prosessvann

Vann som kommer i kontakt med jord- og steinmasser og gravemasser skal betraktes som forurenset. Alt forurenset overvann skal samles opp og prøvetas. Forurenset overvann skal ledes til renseanlegg før utslipp til resipient.

Forurenset overvann skal etter rensing minimum overholde grenser i tabell 1 under vilkår 5.4. Det er ikke tillatt å slippe urensset forurenset overvann til resipient eller i grunn.

5.3 Utslippsreducerende tiltak inkludert renseanlegg

Forurenset overvann skal som minimum renses i renseanlegg som er dimensjonert etter utregna maksimale vannmengder. Om nødvendig må det etableres flere rensetrinn, som filterløsning, oljeutskiller, og eventuelt legge til rette for bruk av koaguleringskjemikalier for å holde grensene for suspendert stoff og olje. Renseanlegget skal utformes på en slik måte at de tåler endringer i klima, for eksempel hyppigere og kraftigere nedbør.

Det skal være mulighet for uttak av prøver fra renseanlegget.

Det skal settes i verk effektive tiltak for oppsamling av eventuelle plastrester, skyteledningar m.m. før utslipp. Dersom plastrester når bekken, må det settes i verk avbøtende tiltak.

Det skal være rutiner for drift, vedlikehold, kontroll og overvåking av oppsamlingssystem og renseanlegg. Rutinene må sikre jevnlig kontroll med nivå i rensebasseng, og tømning og rengjøring ved behov.

5.4 Utslippsbegrensninger og prøvetaking

Utslipp av vann fra renseanlegget før det når resipient skal overholde grenseverdier i tabell 1. Det skal tas prøver av rensset overvann fra sedimenteringsbasseng minimum kvartalsvis, ved store nedbørsmengder og høy deponeringsaktivitet. Turbiditet og pH skal måles kontinuerlig. Stikkprøver skal tas månedlig for å korrelere mellom suspendert stoff og turbiditet. Renseeffekten skal dokumenteres.

Bedriften skal ha oppdatert vurdering av om utslippet kan medføre forringelse av vannkvaliteten i resipienten. Vurderingen skal baseres på en steds spesifikk miljørisikovurdering av utslipp og resipient både ved normal drift og store nedbørsmengder.

Tabell 1. Utslipp fra rensed overvann fra sedimenteringsbasseng til resipient

Parameter	Grenseverdi, gjelder alle prøver	Prøvetaking
Suspendert stoff (SS)	50 mg/l	Månedlig stikkprøve i korrelasjon med turbiditet
pH	6-8	Kontinuerlig
Olje (C10-C40)	5 mg/l	Stikkprøve
Turbiditet	Utarbeides av bedriften	Kontinuerlig
Ledningsevne	Utarbeides av bedriften	Utarbeides av bedriften

Så snart som mulig og senest 6 måneder etter driftsstart skal det utarbeides akseptkriterium for turbiditet i kontinuerlige målinger på utslippsvann med bakgrunn i grenseverdien for suspendert stoff. Dersom turbiditeten overstiger akseptkriterium for utslippspunktet, skal utslippet om mulig stanses, årsaksforholdene avklares og nødvendige avbøtende tiltak gjennomføres. Det samme gjelder ved overskridelser av grenseverdi for de andre parameterne.

I tillegg til parametere i tabellen over skal det også i utslipp fra renseanlegget tas stikkprøver av vann minst hvert halvår og sediment minst en gang årlig av følgende parametere:

- As
- Cd
- Cr
- Cu
- Hg
- Ni
- Pb
- Zn
- PAH-16
- PFAS, PFOA og PFOS
- NH₄⁺

Dersom risikovurderingen viser fare for utslipp av miljømessig betydning av andre parametere, skal også disse måles.

Vannmengder som føres til renseanlegget skal måles eller beregnes, for å vise årlige mengder, maksimal belastning og variasjon over året.

Det er ikke tillatt at de berørte vannforekomstene blir varig forringet som følge av tiltaket, jf. vannforskriften. Dette må dokumenteres gjennom pålagt overvåkingsprogram og rapporteres til Statsforvalteren i henhold til vilkår 12. Statsforvalteren vil på bakgrunn av ny kunnskap, årsrapportering eller ny teknologi kunne sette strengere eller ytterligere grenser og/eller krav om målinger.

5.5 Utslippspunkt for sigevann

Utslipp av vann skal føres ut i Sjøbøelva nedstrøms samløp mellom elvestrengen som kommer fra Langedalen og bekk/rent overflatevann fra deponiområdet. Utslippet skal foregå på en slik måte at innblandingen i vannmassene blir best mulig.

Hvis den driftsansvarlige ønsker å endre utslippspunktet som beskrevet i over, må den søke om tillatelse til dette.

5.6 Sanitæravløpsvann

Kommunen er myndighet for regulering av sanitæravløpsvann fra avfallsanlegget.

6. Utslipp til luft

6.1 Støv

Den driftsansvarlige skal påse at støv fra avfallsanlegget til enhver tid er lavest mulig. Eventuelle klager på støv skal loggføres sammen med en beskrivelse av hvilke tiltak som er iverksatt for å avbøte på plagen. Om nødvendig må støvreduserende tiltak iverksettes straks.

For aktiviteten knusing og sikting for å produsere pukk, grus, sand og singel gjelder kravene i forurensningsforskriften kapittel 30.

6.2 Luktbegrensning

Virksomheten skal drives slik at luktulemper i omgivelsene begrenses mest mulig.

7. Støy

Støy er regulert gjennom gjeldene reguleringsplaner etter plan- og bygningsloven, samt eventuelle støytillatelser/dispensasjoner fra kommunen.

For aktiviteten knusing og sikting for å produsere pukk, grus, sand og singel gjelder kravene i forurensningsforskriften kapittel 30.

8. Kjemikalier

Den driftsansvarlige plikter å etablere et dokumentert system for substitusjon av kjemikalier som brukes i virksomheten.

9. Energi

Den driftsansvarlige skal ha et system for å oppnå en mest mulig energieffektiv drift av anlegget og gjennomføre tiltak for å redusere utslipp av klimagasser. Energistyringssystem skal inngå i internkontrollen.

10. Utslippskontroll

10.1 Utslippskontroll og oversikt

Den driftsansvarlige skal kontrollere og dokumentere utlippene til luft og vann ved å gjennomføre målinger. Dette gjelder utlipp av komponenter som er regulert med grenseverdier i tillatelsen etter forurensningsloven eller i forskrifter, og andre komponenter som kan ha miljømessig betydning. Målinger består av volumstrømsmåling/mengde, prøvetaking, analyse og beregning.

Det skal foreligge oppdaterte kart med oversikt over områder for mottak, lagring og behandling av masser, deponeringsetapper, avskjærende grøfter, renseinnretninger, kummer, ledningsnett, utslippspunkt til resipient, prøvetakingspunkter ol. ved anlegget.

10.2 Kvalitetssikring

Den driftsansvarlige skal kvalitetssikre målinger, måleutstyr og metoder slik at de gir representative tall for virksomhetens faktiske utlipp. Bedriften skal sørge for at resultatene av all kontroll og overvåking vurderes av faglig instans.

10.3 Program for utslippskontroll (måleprogram)

Bedriften skal ha et program for utslippskontroll (måleprogram) som inngår i bedriftens dokumenterte internkontroll. I programmet skal bedriften redegjøre for de kartlagte utlippene og kvalitetssikring av målingene.

Måleprogrammet skal minimum inneholde:

- en redegjørelse for virksomhetens faktiske utlipp. Det skal blant annet gjøres målinger på komponenter som er regulert gjennom grenseverdier i tillatelsen
- en oversikt over alle utslippsstrømmer, volum/mengde og innhold
- en begrunnelse for valgte prøvetakingspunkter og prøvetakingsmetodikk (metoder og frekvens)

Måleprogrammet skal holdes oppdatert.

11. Miljøovervåking i resipient

Den driftsansvarlige skal sørge for overvåking av mulige miljøeffekter av virksomheten i henhold til et overvåkingsprogram. Bedriften må årlig gjennomgå overvåkingsprogrammet for å sikre at det er dekkende i henhold til kjennskapet til anlegget. Det er bedriften som har ansvar for å påse at overvåkingsprogrammet er tilstrekkelig til å avdekke eventuelle uakseptable utlipp fra anlegget til omgivelsene.

11.1 Overvåking av resipient etter vannforskriften

Bedriften skal overvåke hvordan utlipp fra anlegget påvirker økologisk og kjemisk tilstand i resipient. Det skal gjennomføres tiltaksorientert overvåking i samsvar med føringer i vannforskriften vedlegg V. Overvåkingen skal kartlegge tilstanden i resipientene og belyse avfallsvirksomhetens bidrag til samlet tilstand.

Overvåkningsprogrammet skal tilpasses anlegget med grunnlag i lokalisering, utført resipientundersøkelse, utforming og type jord- og steinmasser til deponering, behandling og lagring.

Bedriften skal i samarbeid med nødvendig fagekspertise utarbeide et overvåkningsprogram.

Plasseringen av prøvetakingspunkter (oppstrøms og nedstrøm utslippspunkt) og prøvetakingsfrekvens, samt hvordan og i hvilke matrikser (vann, biota og sediment) undersøkelsen vil bli gjennomført, skal også begrunnes i programmet.

Overvåkingen skal gjennomføres av uavhengig fagekspertise i henhold til overvåkningsprogrammet. Der det er hensiktsmessig kan selve prøvetakingen gjennomføres av bedriften selv i samråd med fagekspertisen.

Overvåkningsprogrammet skal årlig vurderes av fagkyndig, og ved behov oppdateres. Dersom vurderingene viser at det er behov for tiltak av hensyn til resipient eller for å overholde kravene i denne tillatelsen, er bedriften også pliktig til så snart som praktisk mulig å utbedre forholdene.

Dersom virksomhetens utslipp eller tilstanden i resipient endres, kan det bli aktuelt å endre frekvensen for overvåking.

Overvåkingsdata skal registreres i databasen Vannmiljø² innen 1. mars året etter at undersøkelsen er gjennomført. Data rapporteres på Vannmiljø's importformat. Importmal og oversikt over hvilken informasjon som skal registreres i henhold til Vannmiljø's kodeverk finnes på Miljødirektoratets nettside om vannmiljøkoder³.

12. Rapportering til forurensningsmyndigheten

Den driftsansvarlige skal hvert år innen 1. mars rapportere til Statsforvalteren.

Årsrapport skal inneholde:

- Resultat fra utslippskontrollen (måleprogram) med vurdering
- Resultater fra miljøovervåking med vurdering
- Hendelser/avvik knyttet til ytre miljø og tiltak som har blitt gjennomført
- Gjennomgang av fremdrift og beskrivelse av hvor arbeidet har foregått i aktuell periode
- Avfallsmengder som er mottatt, behandlet og sendt videre, og maksimal mengde på lager
- Totalt deponert volum og avfallsanleggets gjenværende kapasitet

En faglig sakkyndig skal vurdere rapporterte data og behov for tiltak.

² [Vannmiljø \(miljodirektoratet.no\)](https://vannmiljo.miljodirektoratet.no)

³ [Kodeverk \(miljodirektoratet.no\)](https://vannmiljo.miljodirektoratet.no)

13. Miljørisikoanalyse og beredskap mot akutt forurensning

13.1 Miljørisikoanalyse

Den driftsansvarlige skal til enhver tid ha oversikt over alle forhold ved virksomheten som kan medføre forurensning og kunne redegjøre for risikoforhold. Den driftsansvarlige skal gjennomføre en miljørisikoanalyse av sin virksomhet og vurdere resultatene opp mot akseptabel miljørisiko. Denne risikoanalysen skal ta hensyn til brann- og eksplosjonsfare, ekstremvær, flom og klimaendringer. Risikoen for spredning av fremmede arter skal også inngå i miljørisikovurderingen.

Den driftsansvarlige skal sørge for kartlegging av potensielle hendelser som kan føre til akutt forurensning av vann, grunn og luft.

13.2 Risikoreduserende tiltak

Med grunnlag i miljørisikoanalysen, jf. punkt 13.1, skal den driftsansvarlige, så langt det er mulig uten urimelige kostnader, iverksette risikoreduserende tiltak for å redusere miljørisikoen til et akseptabelt nivå. Dette gjelder både sannsynlighetsreduserende og konsekvensreduserende tiltak.

13.3 Beredskap mot akutt forurensning

Dersom iverksatte risikoreduserende tiltak etter punkt 13.2 Risikoreduserende tiltak ikke har redusert risikoen for akutt forurensning til et akseptabelt nivå, skal den driftsansvarlige etablere beredskap, med tilhørende beredskapsplan, med utgangspunkt i virksomhetens miljørisikoanalyse.

Beredskapsplanen skal beskrive beredskapens organisering, utstyr, angi responstid og innsatsplaner.

Beredskapen skal være tilpasset den restrisikoen som gjenstår etter at risikoreduserende tiltak er gjennomført, jf. forurensningsloven § 40.

Den driftsansvarlige skal etablere en beredskapsorganisasjon med nødvendig personell og utstyr. Kompetanse, opplæring og organisering skal være dimensjonert for restrisikoen.

Beredskapen skal øves minst en gang per år.

14. Eierskifte, omdanning mv.

Den driftsansvarlige skal sende melding til forurensningsmyndigheten så snart som mulig og senest én måned etter at aksjene eller andelene i den driftsansvarlige overdras til ny eier eller den driftsansvarlige får ny eier med bestemmende innflytelse.

Det samme gjelder dersom den driftsansvarlige skal fusjonere, fisjonere, på annen måte omdannes eller driftsansvaret overføres til en ny driftsansvarlig.

15. Nedleggelse og driftsstans

For deponiet trer krav til avslutning og etterdrift i kraft ved nedleggelse eller varig driftsstans.

Ved nedleggelse eller varig driftsstans av avfallsanlegget unntatt deponiet, skal den driftsansvarlige sørge for at alt avfall ryddes og tas hånd om på forsvarlig måte. Den driftsansvarlige skal rapportere om oppryddingen til forurensningsmyndigheten innen tre måneder etter nedleggelse eller stans.

Ved nedleggelse av en virksomhet skal den driftsansvarlige sørge for at driftsstedet settes i miljømessig tilfredsstillende stand.

Den driftsansvarlige skal også for nedleggelsesåret rapportere etter kravene i punkt 12.

Vedlegg 1

Kart som viser plassering av Klosterparken i Bjørnafjorden kommune og område som drenerer mot Sjøbøelva. Tillatelsen gjelder for den delen av området som drenerer mot Sjøbøelva i sør. Områder som drenerer mot Klosterelva er ikke omfattet av tillatelsen.

